

ก ร ร ม ข อ ง ค ณ เ จ้ า ชู้

กาเมสุมิจนอาจารย์บุคคลช่องเสพแล้ว อบรมแล้ว
ทำให้มากแล้ว ย่อมเป็นไปพร้อมเพื่อนรัก เป็นไปพร้อมเพื่อ
กำเนิดในดิรัจฉาน เป็นไปพร้อมเพื่อวิสัยแห่งเปรต วิกาของ
กาเมสุมิจนอาจารย์อย่างเบาที่สุด เมื่อมาเกิดเป็นมนุษย์ ก็เป็นไป
พร้อมเพื่อความเป็นผู้มีศัตรู มีเวร ไม่เป็นที่รักของคนอื่น

กรรมของคนเจ้าชู้

๑๒๔

เบื้องหลังของทุกๆ ชีวิต หากนึกย้อนกลับไปได้ ทั้งที่เป็นอดีตของปัจจุบัน และอดีตชาติที่เคยเกิดมานับชาติไม่ถ้วน จะมีทั้งที่เป็นความดี ซึ่งถือว่าเป็นความสว่างของชีวิต และส่วนที่เป็นมมึดของชีวิต เพราะบาปกรรมที่เคยทำเอาไว้ในอดีต ชีวิตเรายังไม่มีอะไรที่สมบูรณ์พร้อมทุกอย่าง บางครั้งจึงมีทั้งสุขและทุกข์คละเคล้ากันไป ดังนั้นเราจึงควรจะสร้างแต่ความดีเพื่อความสุขทั้งในปัจจุบันและในบั้นปลายของชีวิต ขอให้เราอดทนก้าวเดินต่อไปบนเส้นทางแห่งความดี พร้อมกับหมั่นทำใจให้หยุดนิ่งที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ลักวันหนึ่งเราจักก้าวถึงบันไดชั้นสูงสุด คือได้บรรลुถึงฝั่งแห่งพระนิพพาน อันเป็นเอกกันตบรมสุขอย่างแน่นอน

มีพระบาลีที่ปรากฏใน อภิธรรมปิฎก กล่าวตลุปกรณ์ ว่า

“กาเมสุมิฉฉาจารอันบุคคลชองเสพแล้ว อบรมแล้ว ทำให้มากแล้ว ย่อมเป็นไปพร้อมเพื่อนรัก เป็นไปพร้อมเพื่อกำเนิดในดิรัจฉาน เป็นไปพร้อมเพื่อวิสัยแห่งเปรต วิบากของกาเมสุมิฉฉาจารอย่างเบาที่สุด เมื่อมาเกิดเป็นมนุษย์ ก็เป็นไปพร้อมเพื่อความเป็นผู้มีศัตรู มีเวร ไม่เป็นที่รักของคนอื่น”

กรรมของคนเจ้าชู้

๑๒๕

ความเจ้าชู้ทำให้เกิดความระแวง มีศัตรูมาก และทำให้
ไม่เป็นที่รัก เหมือนดังเรื่องในอดีตชาติของภิกษุณีท่านหนึ่ง
หลังจากบรรลุนิพพานเป็นพระอรหันต์แล้ว ได้ระลึกชาติดูประวัติ
การสร้างบารมีที่ผ่านมา ว่าลั้งสมบุญอะไรไว้บ้าง จึงได้บรรลุ
พระอรหันต์ผล และทำโมกขชาติสุดท้ายนี้ จึงได้แต่งงานถึง ๓ ครั้ง
และถูกสามีทอดทิ้งโดยไม่มีเยื่อใยเลย เมื่อระลึกชาติไปดู ก็พบว่า
ในแต่ละชาติที่ผ่านมา ตนเองต้องเสวยวิบากกรรมที่เกิดจากการ
ประพฤติดีในกามมาโดยตลอด แม้ในภพชาตินี้ ถึงจะเกิดเป็น
ลูกสาวเศรษฐี แต่ได้คนขอทานมาเป็นสามี เขาก็ไม่มีความ
ปรารถนาอยากอยู่ร่วมด้วยเลย

*เรื่องมีอยู่ว่า พระเถรรูปนี้ท่านระลึกชาติไปดูพบว่า
ท่านเคยสร้างบารมีมาในสมัยของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์
ก่อนๆ หลายพระองค์ทีเดียว และเคยเกิดเป็นผู้ชายมาแล้ว
หลายภพหลายชาติ ได้เคยลั้งสมบุญกุศลที่เป็นอุปนิสัยแห่ง
พระนิพพานมาตลอด ครั้นพอมาถึงใน ๓ ชาติสุดท้าย ท่านได้เกิด
ในนครเฮอร์กัจจะ เป็นลูกชายช่างทอง มีสมบัติมาก และถึงพร้อม
ด้วยรูปสมบัติ คือมีรูปร่างหน้าตาดี จึงเป็นที่หมายปองของ

กรรมของคนเจ้าชู้

๑๒๖

หญิงสาวทั้งหลาย ลูกชายช่างทองได้ประพาศพิศในกาม เป็นชู้กับภรรยาผู้อื่น ครั้นละโลกไปแล้ว ทำให้ไปบังเกิดในนรก ต้องหมกหม้อยู่ในนรานั้นยาวนาน

พอพ้นจากอัฐภาพของสัตว์นรกแล้ว บุญที่เคยทำเอาไว้ในอดีต ได้พ่วงท่านให้มาเป็นสัตว์เดียรัจฉาน ๓ ชนิด คือได้มาเกิดเป็นลูกวานร พอคลอดได้เพียง ๗ วันเท่านั้น วานรจำฝูงก็กัดอวัยวะเพศของลูกวานรทิ้ง กลายเป็นลิงตอนตลอดชาติ นี่ก็เป็นเพราะผลกรรมของความเจ้าชู้มาก่อน

ครั้นจุติจากกำเนิดวานร ก็ไปเข้าท้องของแม่แพะตาบอด และเป็นง่อย มีความเป็นอยู่ลำบากมาก พวกเด็กๆ ได้ชักชวนกันมาเล่นขี้หลังแพะตัวนี้ และเพราะกรรมที่เคยเจ้าชู้นั่นเอง ทำให้อวัยวะสืบพันธุ์ของแพะเป็นโรคมะเร็งหนองไหล ได้รับทุกข์ทรมานมาก จึงเป็นอวัยวะใช้การไม่ได้จนตลอดชีวิต ชาติถัดมาก็ได้มาเกิดในกำเนิดโคของพ่อค้าโค เป็นลูกโคชนแดงเหมือนสีน้ำครั่ง ได้รูปทรงสมส่วน และเป็นที่ดึงดูดใจของโคตัวเมียทั้งหลาย ทำให้ถูกตอนตั้งแต่มายังไม่โตเป็นโคหนุ่ม จากนั้นก็ถูกใช้ให้ลากไถและลากเกวียน ทำงานหนักจนตาบอด

พอจุติจากกำเนิดโคแล้ว ชาติที่ ๕ ได้ไปเกิดเป็นลูกของนางทาสี เป็นหญิงกัมพูชา เป็นชายก็ไม่เชิง คือเกิดเป็นกะเทย

กรมของคนที่เจ้าชู้

๑๒๓

นั่นเอง ได้รับการดูถูกเหยียดหยามจากสังคมในยุคนั้นมาก และก็ไม่เป็นที่รักของคนในครอบครัว เพราะฉะนั้นชีวิตจึงพบแต่ความทุกข์ตรมระทมใจมาโดยตลอด จะรักชายหนุ่ม เขาก็ไม่รัก จะคบกับหญิง เพื่อนหญิงก็หวาดระแวง พออายุได้ ๓๐ ปี ก็ล้มป่วยตาย จากนั้นในชาติที่ ๖ ได้มาเกิดเป็นเด็กหญิงในตระกูลช่างทำเกวียนเขี้ยวใจ ถูกเจ้าหนี้มารุมทวงหนี้ทุกวัน เมื่อหนี้สินพอกพูนมากขึ้น นายกองเกวียนก็รีบสมบัติ พร้อมกับเอาลูกสาวไปเป็นคนรับใช้ที่บ้าน

ลูกชายของนายกองเกวียน ชื่อ ศิริทาส เห็นนางซึ่งกำลังอยู่ในวัยรุ่นอายุ ๑๖ ปี ก็มีจิตปฏิพัทธ์ ขอบใจเป็นภรรยาน้อย เมื่อนางไปเป็นภรรยาของเขได้แล้ว ได้พูดคุยให้สามีแยกทางกับภรรยาหลวง จนกระทั่งภรรยาหลวงต้องแยกทางกับสามี ทั้งที่จริงแล้วภรรยาหลวงเป็นคนที่มีศีล มีคุณธรรม ซื่อสัตย์ต่อสามี การที่นางพูดคุยให้เขาแตกกัน จึงเป็นการสร้างกรรมใหม่

พอมาในสมัยพุทธกาล ก็ได้ไปบังเกิดเป็นธิดาของเศรษฐีในกรุงอุชเชนี นางมีชื่อว่า อลิทาสี ได้รับยกย่องว่าเป็นคนที่มีศีล มีธรรม เมื่อเติบโตเป็นสาวได้แต่งงานกับลูกเศรษฐีที่มีสมบัติทัดเทียมกัน เมื่อมีสามีแล้ว นางก็ตั้งใจทำหน้าที่เป็นศรีภรรยา เคารพสามีประดุจเทวดา เป็นคนไม่มีทิฏฐิมานะ ไม่คิดนอกใจ

กรรมของคนเจ้าชู้

๑๒๘

สามีเลย แต่เพราะกรรมเจ้าชู้ และด้วยกรรมที่ทำให้สามีภรรยา
เขาแยกทางกันนั่นเอง บีบคั้นให้สามีเกิดความเบื่อหน่าย
อยู่ร่วมกันได้เพียงเดือนเดียว สามีก็บอกให้นางกลับไปอยู่บ้าน
ตามเดิม

พ่อแม่ไม่อยากให้ลูกสาวเป็นหม้าย ก็เลยให้แต่งงาน
ครั้งที่สองกับคนฐานะปานกลาง นางก็ไม่รังเกียจ ตั้งใจทำหน้าที่
ศรีภรรยา ประณิบัติดูแลสามีไม่ให้ขาดตกบกพร่อง แต่ก็ไม่เป็น
ที่รักของสามีเหมือนเดิม ถึงแม้ว่านางจะเป็นที่รักของพ่อแม่
สามีและคนในบ้านก็ตาม แต่เมื่อไม่ถูกใจสามีเสียแล้ว
สุดท้ายก็ต้องกลับมาอยู่บ้านกับพ่อแม่ เป็นหม้ายสาวตามเดิม

บิดาของนางเห็นว่า ถ้าให้ลูกสาวแต่งงานกับคนที่ยากจน
เข็ญใจ ลูกเขยคนใหม่นี้ไม่น่าจะทอดทิ้งนาง จึงไปหาหนุ่มขอทาน
ซึ่งมีหน้าตาดีมาเป็นเขย หนุ่มขอทานคนนั้นก็ดีใจเป็นอย่างมาก
เพราะอยู่ดีๆ ก็มีเศรษฐีมาขอร้องให้ไปเป็นลูกเขย เหมือนหลุดก
ถึงข้าวนสาร โชคดียิ่งกว่าถูกลอตเตอรี่รางวัลที่ ๑ เสียอีก พอได้
ไปอยู่กับลูกสาวเศรษฐี อยู่กินฉันทสามีภรรยาเพียงครั้งเดือนก็
เกิดความเบื่อหน่ายอีกแล้ว นี่เป็นเพราะกรรมที่นางเคยทำให้
ภรรยาสามีเขาทะเลาะและแยกทางกัน ในที่สุดหนุ่มขอทานก็ขอ
แยกทางกลับไปเป็นขอทานเหมือนเดิม

กรรมของคนเจ้าชู้

๑๒๕

ลูกสาวเศรษฐีมีความรู้สึกละอายใจมาก ที่นางแต่งงานมาถึง ๓ ครั้งแล้ว แต่ต้องถูกทอดทิ้งในระยะเวลาอันสั้นทุกครั้งไป และด้วยบุญที่นางสั่งสมมาดีในภพชาติอดีต ทำให้นางปรึกษากับพ่อว่าจะออกบวชเป็นภิกษุณี แต่พ่อกลัวลูกสาวจะลำบาก เลยแนะนำว่า “ลูกเอ๋ย ลูกเป็นคฤหัสถ์ก็สามารถประพฤติธรรมได้ ลูกจงเลี้ยงดูสมณพราหมณ์ด้วยข้าวน้ำเถิด ไม่ต้องบวชก็ได้”

นางให้เหตุผลแก่พ่อว่า “ความจริงลูกก็ทำบาปมามากแล้ว ลูกจะชำระบาปนั้นให้เสร็จสิ้นไปเสียที” บิดาเมื่อเห็นความตั้งใจจริงที่จะออกบวชให้ได้ของลูกสาวแล้ว ก็ไม่ขัดใจ ได้อนุญาตและอวยพรว่า “ขอลูกจงบรรลุลุธรรมอันเลิศ และให้ได้พระนิพพานที่พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงทำให้แจ้งแล้วเถิด” เมื่อได้รับอนุญาตจากบิดาแล้ว นางก็ไปบวชในสำนักของภิกษุณี และด้วยบุญเก่าที่เคยสั่งสมมาในอดีต ครั้นบวชได้เพียง ๗ วัน ก็ได้บรรลุลุธรรมเป็นพระอรหันตเถรี

เราจะเห็นว่า การประพาศิติดในกาม นอกจากจะทำให้ไม่เป็นที่รักแล้ว ยังเป็นเหตุให้บาปอกุศลที่เคยทำไว้ในอดีตได้ช่องตามมาส่งผลถึงในภพชาติปัจจุบันอีกด้วย ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการสร้างบารมี ซึ่งกรรมบางอย่างที่แรงกล้ามาก

กรรมของคนเจ้าชู้

๑๓๐

ก็สามารถตามส่งผลจนถึงภพชาติสุดท้ายทีเดียว เพราะฉะนั้น
ดีที่สุดอย่าไปสร้างบาปกรรมอีก ให้ตั้งใจสั่งสมแต่กรรมดี
อย่าประมาทในชีวิต เพราะถ้าประมาทพลั้งเพลอ การดำเนิน
ชีวิตมีสิทธิ์ผิดพลาด สุดท้ายก็หนีไม่พ้นอบาย ไม่พ้นวิบากกรรม
ดีที่สุดต้องปฏิบัติธรรมให้เข้าถึงพระธรรมกาย บาปกรรม
ทั้งหลายจะได้ตามไม่ทัน ยิ่งถ้าหมดกิเลสก็หมดกรรม หยุดการ
เวียนว่ายตายเกิด สุดท้ายจะมีนิพพานเป็นที่ไปกันทุกคน

